

بیانات در دیدار دست اندرکاران برگزاری انتخابات - 16 اردیبهشت/ 1392

بسم الله الرحمن الرحيم

خوشامد عرض میکنم به همهی برادران و خواهران عزیز؛ امانتداران امانت بزرگ و ارزشمند ملی و اسلامی. هر کدام که در هر بخشی از این مجموعهی بزرگ قرار دارید، به نوبهی خود، کار مهم، اساسی، مؤثر، باارزش و ان شاء الله ماندگاری را بر عهده خواهید داشت و عمل خواهید کرد؛ چه شورای محترم نگهبان و مجموعهی نظارتی مرتبط با این شورا، چه وزارت محترم کشور و مجموعههای مردمی و دولتی عظیمی که وابستهی به این تشکیلات هستند، چه مسئولان حفظ فضای امن و سالم انتخاباتی؛ مثل نیروی انتظامی و دیگران.

قبل از شروع عرایض کوتاهی که در این زمینه خواهم داشت، لازم است اشاره‌ای بکنم به یک حادثه‌ی تلخی که این روزها اتفاق افتاد؛ که هم خود حادثه تلخ بود، هم حاکی از دستهای پشت پردهی زیادی بود؛ و آن، حادثه‌ی تخریب قبر صحابی جلیل القدر، حبرین عدی (رضوان الله تعالی علیه و سلام الله علیه) و اهانت به پیکر این بزرگوار بود. از جهاتی این قضیه تلخ است: خود اهانت به یک صحابی که از بزرگان اصحاب پیغمبر است و از حواریین امیرالمؤمنین (علیه الصلوة والسلام) است و شهید در راه خدا است، قبر او را بعد از هزار و چهار صد سال بشکافند، جسد مطهر او را بیرون بیاورند و مورد اهانت قرار دهند، یک حادثه‌ی بسیار تلخ و غم‌انگیزی است. در کنار این، تلخی دیگری که وجود دارد، این است که در میان مجموعهی مسلمانان و امت اسلامی کسانی پیدا شوند که با افکار پلید و متحجر و عقب‌مانده و خرافی خود، تجلیل از بزرگان و برجستگان و چهره‌های نورانی صدر اسلام را شرک بدانند، کفر بدانند؛ و افعال این مصیبتی است. اینها همان کسانی هستند که گذشتگانشان قبور ائمه (علیهم‌السلام) را در بقیع ویران کردند. آن روز که در دنیای اسلام، از شبه‌قاره‌ی هند گرفته تا آفریقا، علیه اینها قیام کردند، اگر اینها جرأت میکردند، قبر مطهر پیغمبر را هم ویران میکردند، با خاک یکسان میکردند. ببینید چه فکر باطلی، چه روحیه‌ی پلیدی، چه انسانهای بداندیشی، احترام به بزرگان را اینجوری بخواهند نقض کنند و هتک کنند و این را جزو وظائف دینی بشمرند! در آن وقتی که اینها بقیع را ویران کردند، این را بدانید؛ سرتاسر دنیای اسلام علیه اینها اعتراض کرد. عرض کردم؛ از شرق جغرافیای اسلام - از هند - تا غرب جغرافیای اسلام، علیه اینها بسیج شدند.

اینها به عنوان اینکه این کارها پرستش است، این اقدامهای خبیث را میکنند! رفتن سر قبر یک انسانی و طلب رحمت کردن برای او از خدای متعال، و طلب رحمت کردن برای خود در آن فضای معنوی و روحانی، شرک است؟ شرک این است که انسان بشود ابزار دست سیاستهای اینتلیجنس انگلیس و س.آ.ای آمریکا و با این اعمال، دل مسلمانان را غمدار کند، آزرده کند. اینها اطاعت و عبودیت و خاکساری در مقابل طواغیت زنده را شرک نمیدانند، احترام به بزرگان را شرک میدانند! خود این، یک مصیبتی است. جریان تکفیری خبیث که امروز در دنیای اسلام به برکت برخی از منابع مادی، متأسفانه پول و امکانات هم در اختیار دارند، یکی از مصائب اسلام است.

بحمدالله شیعیان در هر نقطه‌ای که بودند - چه در اینجا، چه در عراق، چه در پاکستان، چه در هر نقطه از نقاطی که شیعیان با قضیه‌ی این چند روز مواجه شدند - نشان دادند که دارای رشد فکری‌اند. دشمن می‌خواهد با این کار، آتش نزاعهای شیعه و سنی را تقویت کند؛ لیکن جامعه‌ی بزرگ شیعی، خانواده‌ی بزرگ پیروان اهل بیت نشان دادند که فریب این بازی را نمی‌خورند. برادران اهل سنت هم در بسیاری از نقاط این کار را محکوم کردند؛ آنها هم آگاهی و بینش خود را نشان دادند. این باید ادامه پیدا کند. این از آن قضایائی نیست که دو روز، سه روز، پنج روز، یک هفته، یک سر و صدائی در دنیا درست کند، بعد رها شود. اینها اگر چنانچه به وسیله‌ی مسلمانها به طور کامل محکوم

نشوند و بزرگان علمی و بزرگان روشنفکری و بزرگان سیاسی وظیفه‌ی خودشان را در مقابل اینها انجام ندهند، این فتنه‌ها به اینجاها منحصر نمی‌ماند؛ بلائی به جان جامعه‌ی اسلامی می‌افتد و روزبه‌روز این آتش توسعه پیدا میکند. باید جلوی این فتنه‌ها را بگیرند؛ چه از طرق سیاسی، چه از طرق فتوای دینی، چه از طرق مقاله‌های روشنگر نویسندگان و روشنفکران و نخبگان فکری و سیاسی در دنیا. توجه شود به این که در این کارها دستهای پنهان دشمن نشانه‌های خودش را دارد نمایان میکند؛ این چیزی نیست که انسان بتواند این را ندیده بگیرد. آنهایی که برای تخریب یک اثر باستانی در دنیا عزا میگیرند و هیاهو میکنند، در مقابل این پدیده سکوت کرده‌اند؛ چه سازمانهای بین‌المللی، چه شخصیت‌های بین‌المللی، چه سیاسیونی که از این کوردلها دارند حمایت میکنند؛ این نشان دهنده‌ی این است که در قضیه داخلند؛ این قضیه، دستها را نشان میدهد.

این را بدانید: «ان ربك لبالمرصاد». (1) خدای متعال میفرماید: «آتهم یکیدون کیدا. و اکید کیدا»؛ (2) آنها مکر میورزند، اما مکر الهی بر مکر آنها قطعاً غالب خواهد شد و این جریانی را که میخواهد در راه اتحاد امت اسلامی و پیشرفت امت اسلامی سنگ اندازی کند، متوقف خواهد کرد.

مسئله‌ی انتخابات در طول این سی و چهار سال برای کشور یک مسئله‌ی تعیین کننده و تجدید حیات دهنده برای مجموعه‌ی حرکت کشور ما بوده است. در طول این سالها، این سی و چند انتخاباتی که برگزار شده و مردم در پای صندوقهای رأی حاضر شده‌اند، هر باری یک مجموعه‌ی بلائی را از کشور دفع کرده است و هر باری توانسته است یک قوت جدیدی، روح جدیدی، در کالبد کشور و ملت و انقلاب بدمد؛ این دفعه هم از جهاتی، از پاره‌ای از انتخابات گذشته مهمتر است؛ که حالا یک جهت - همان طور که اشاره کردند - این است که انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات شوراها، و در بعضی جاها انتخابات میان دوره‌ای بعضی از انتخاباتهای دیگر، با هم مجتمع شده است.

انتخابات ریاست جمهوری بسیار مهم است، انتخابات شوراها بسیار مهم است. توجه شود که توجه به انتخابات ریاست جمهوری نتواند اهمیت انتخابات شوراها را از چشم مسئولین، از چشم مردم، از چشم نخبگان، دور بدارد. این که ما از سطح روستا و شهر تا سطح کشور، کارها را، تصمیمها را، در نهایت به دست مردم میسپریم، خیلی حادثه‌ی مهمی است. شوراها مظهر یک چنین چیزی است. دستگاه ریاست جمهوری هم که اهمیتش معلوم است. قانون اساسی و قوانین جاری کشور، این همه فعالیت و تلاش و امکانات و بودجه و راه‌های پیمودن به سمت آرمانها را در مقابل دستگاه دولتی و رئیس جمهور قرار داده است؛ بنابراین فوق‌العاده مهم است.

برگزاری انتخابات در کشور، از افتخارات جمهوری اسلامی است. آن روزی که در این کشور صحبت انتخابات شد، از اول مشروطه تا زمان جمهوری اسلامی - قبل از آن که این حرفها معنا نداشت - حقیقتاً به معنای واقعی کلمه، یک انتخابات سراسری عمومی پر شور واقعی اتفاق نیفتاده بود. حتی در دوران نهضت ملی هم اگرچه یک انتخابات واقعی بود، اما در حد شأن ملت ایران نبود، که مردم از ابعاد و اعماق روستاها بیایند پای صندوقهای رأی، خودشان بشناسند، خودشان بدانند، خودشان رأی بدهند؛ این اتفاق فقط در جمهوری اسلامی افتاد و امام بزرگوار ما مبتکر و طراح و مهندس این بنا بود. ایشان از همان اول کار اصرار کرد که باید همه‌پرسی برای تعیین نظام حکومتی در جمهوری اسلامی هرچه سریع‌تر انجام بگیرد.

در انقلابهای دنیا این کارها بعد از سه سال، چهار سال، پنج سال، گاهی هم بیشتر، اتفاق می‌افتد؛ اما در جمهوری اسلامی، کمتر از پنجاه روز بعد از پیروزی انقلاب، همه‌پرسی سراسری انجام گرفت و آن جمعیت کثیر و عظیم و آن نسبت بالا، آمدند پای صندوقهای رأی و رأی دادند. این که به چه رأی دادند، مسئله‌ی دوم است؛ مسئله‌ی اول این است که مردم با همه‌ی وجود خود نشان دادند که در صحنه حاضرند و برای اقدام و برای تصمیم‌گیری و برای تعیین خطمشی آینده آماده‌اند. این از آنجا خشت اولش گذاشته شد، پایه‌گذاری شد و بعد هم ادامه پیدا کرد.

اوائل انقلاب که هنوز قانون اساسی فراهم نشده بود، آماده نشده بود و لازم بود مجلس خبرگان تشکیل شود، چند ماه بیشتر نگذشته بود که امام شورای انقلاب را احضار کردند قم. ما رفتیم. امام آنچنان تند و تلخ برخورد کردند: چرا اقدام نمیکنید برای تشکیل مجلسی که بتواند قانون اساسی را تنظیم کند؟ دیرش میشد امام. این، طبیعت جمهوری اسلامی است؛ این طبیعت در جمهوری اسلامی بحمدالله باقی مانده است. خیلی‌ها خواستند انتخابات را کمرنگ کنند، از وقت مقرر عقب بیندازند، حضور مردم را در آن کمرنگ و بی‌رونق کنند - برای این کار، انگیزه داشتند - اما نتوانستند؛ تا امروز نتوانستند، بعد از این هم به توفیق الهی نخواهند توانست. آنها چرا انگیزه دارند انتخابات را کمرنگ کنند؟ چون دشمن میدانند که قوام جمهوری اسلامی، متکی به رأی و حضور مردم است. در جمهوری اسلامی اگر مردم در صحنه نباشند، جمهوری اسلامی چیزی نیست. جمهوری اسلامی که چهارتا مسئول از قبیل بنده نیستند؛ جمهوری اسلامی یعنی حضور همگانی ملت ایران و حرکت عمومی به سمت آرمانها و آرزوهای بزرگ و عملی؛ این معنای جمهوری اسلامی است.

انکاء جمهوری اسلامی و اقتدار جمهوری اسلامی به دل‌های مردم است، به عواطف و احساسات مردم است، به خرد و اندیشه و بصیرت مردم است. اگر در طول سی و چند سال، با این همه تلاش نتوانستند جمهوری اسلامی را متزلزل کنند، به خاطر این است؛ والا این دنیای مادی، این دنیای مستکبر، این قدرتهای ظالم و بی‌رحم و خبیث، مگر ممکن بود بگذارد یک نظامی با این داعیه‌هایی که نظام جمهوری اسلامی دارد، زنده بماند؟ می‌بینید با کشورهای که نهضتی در آنها به نام اسلام راه افتاده، چه میکنند؛ زیر فشار میگذارند، خواسته‌های خودشان را به زور بر آنها تحمیل میکنند، آنها را وادار میکنند. در جمهوری اسلامی این کارها نشد؛ نتوانستند. دشمن میخواهد خواسته‌های خود را بر جمهوری اسلامی تحمیل کند، جمهوری اسلامی را سربه‌فرمان خود قرار دهد؛ و این در صورتی میتواند اتفاق بیفتد که جمهوری اسلامی ضعیف باشد. با حضور مردم، جمهوری اسلامی قوت میگیرد؛ نمیخواهند این اقتدار باشد؛ لذا در همه‌ی انتخاباتهای ما، در طول این سالها، قبل از هنگام انتخابات، تبلیغات دشمن علیه انتخابات شروع شده؛ یعنی قبل از آنکه مسئولین ما و رسانه‌های ما و مطبوعات ما شروع کنند برای انتخابات کار کردن، دشمن طراحی کرده است و شروع کرده است؛ این دفعه هم همین جور است.

ما اطلاع داریم که این دفعه هم رسانه‌های رسمی و شناخته شده‌ی دشمن - که هر وقت توانستند، علیه جمهوری اسلامی کار کردند - از مدتی پیش دارند طراحی میکنند، برنامه‌ریزی میکنند، برنامه‌سازی میکنند، برای اینکه دل مردم را نسبت به انتخابات سرد کنند؛ شروع هم کرده‌اند، منتها برنامه‌ریزی‌شان خیلی وسیع‌تر از این حرفها است؛ میخواهند مردم پای صندوق نیایند؛ میخواهند مردم در اداره‌ی کشور و مدیریت کشور سهیم نشوند؛ میخواهند مردم در صحنه نباشند؛ لذا تلاش میکنند. اگر حضور مردم نباشد، آنها براحتی میتوانند تهاجم خودشان را چندین برابر کنند. حضور مردم است که به نظام اسلامی و به کشور عزیز ما مصونیت میبخشد. حضور مردم است که عوامل قدرت و قوت را در درون ما تقویت میکند: علم ما پیشرفت میکند، بصیرت ما پیشرفت میکند، سازوکارهای مدیریت ما پیشرفت میکند - همچنان که در طول این سالها پیشرفت کرده است - این به خاطر حضور مردم است، به خاطر انگیزه‌های مردم است؛ میخواهند این انگیزه‌ها نباشد، لذا سعی میکنند انتخابات را بی‌رونق کنند.

من عرض بکنم؛ آنچه که انسان از فضل الهی سراغ دارد، از همت این مردم عزیز سراغ دارد، ان‌شاءالله به توفیق الهی، باذن الله، این انتخاباتی که در پیش است، یکی از بهترین و پرشورترین انتخاباتهای ما خواهد بود. البته دشمن تلاش میکند زحمت مردم را باطل کند - همچنان که در سال 88 کردند - این هم یکی از کارهای دشمنان بود؛ کسانی را وادار کردند که برخلاف قانون، توقعاتی بکنند و بر اساس آن توقعات، سعی کنند مردم را در مقابل نظام قرار دهند؛ که البته به توفیق الهی موفق نشدند.

راه اساسی برای اینکه مشکلات انتخاباتی پیش نیاید، التزام به قانون است؛ این را من عرض بکنم. آحاد مردم در هر جای کشور که هستند؛ در شهر، در روستا، در مرکز، در کلانشهرها و در همه جا، باید به دنبال این باشند که هر کسی حرفی میزند، بر اساس قانون باشد؛ هر کسی توقعی دارد، بر اساس قانون باشد. آنهایی که آن سال آن خسارت را به کشور و به ملت وارد کردند و برای کشور هزینه درست کردند، اگر تسلیم قانون بودند، اینجوری نمیشد. قانون معین کرده است که اگر کسی اعتراضی دارد، بیاید. آن سال گفته شد؛ حتی ما از شورای محترم نگهبان خواهش کردیم، آن زمان را تمدید هم کردند که آراء بازشماری شود؛ گفتیم هر تعداد معقولی و هر صندوقی که بخواهند بازشماری شود، بازشماری شود؛ خب، زیر بار نرفتند! کارشان منطقی نبود، معقول نبود؛ برای کشور هزینه درست کردند. خب، کشور بر این مسائل فائق می‌آید. نظام جمهوری اسلامی قوی است. این خرابکاری‌ها و انگشت توی چشم کردن‌ها و این مزاحمت‌ها و آزارها، جمهوری اسلامی را که از پا نمی‌اندازد. جمهوری اسلامی در طول این سالها با انواع سیاستها و سیاستمداران مختلف روبه‌رو بوده است؛ اما با وجود همه‌ی معارضه‌ها، همه‌ی زاویه‌ها - که احیاناً وجود داشته است - جمهوری اسلامی پیش رفته؛ بعد از این هم همین جور خواهد بود. جمهوری اسلامی که با این حرفها از پا در نمی‌آید، منتها برای کشور هزینه درست میشود. راه هزینه درست نشدن، التزام به قانون است. این توصیه‌ی من به شما مسئولان محترم انتخابات هم هست: قانون را معیار قرار دهید. در آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که تلاوت کردند، به ادای امانت اشاره شد - «انّ الله یأمرکم ان تؤدّوا الامانات الی اهلها» (3) - ادای امانت به همین است که طبق مرّ قانون عمل شود؛ هم در مرحله‌ی تشخیص صلاحیتها - چه در مورد ریاست جمهوری، چه در مورد شوراها، و در موارد دیگری که در پیش است - هم در مرحله‌ی قرائت آراء، هم در مرحله‌ی حفظ آراء و صندوقها. باید مرّ قانون رعایت شود و نهایت امانتداری انجام بگیرد؛ که بحمدالله تا حالا هم همین جور بوده است.

بدیهی است در هر انتخاباتی، یک عده‌ای به نتیجه‌ی مطلوب خودشان نمیرسند - من نمیخواهم اسمش را بگذارم بازنده‌ی انتخابات؛ نباید تعبیر برنده و بازنده و این واژه‌ها و اصطلاحات غربی مادی را به کار برد؛ اگر برای خدا و برای انجام تکلیف وارد میشویم، برد و باخت وجود ندارد - خب، اینها اعتراض دارند. انسان پیش قاضی هم که میرود، همین جور است. قضاوتی در یک دادگاهی وجود دارد؛ آن طرفی که در این قضاوت به مقصود خود رسیده، خوشحال است، آن طرف دیگر ناراحت است؛ آن طرف دیگر نباید دادگاه را متهم کند که برخلاف حق عمل کرده؛ نه، دادگاه است و بر طبق قانون عمل میکند؛ منتها او ناراحت میشود، ناراضی میشود. باید همه‌ی آنچه را که پیش می‌آید - که مبتنی بر قانون است - تحمل کنیم؛ این را باید همه‌مان یاد بگیریم؛ این صبر انقلابی است، این تحمل انقلابی است. امیدواریم خدای متعال هم دلها را هدایت کند به آنچه که برای کشور بهتر است.

مدیریت عالی اجرائی در کشور، کار بزرگی است، کار مهمی است. یک کلمه حرف اثر میگذارد؛ یک اقدام کوچک یا بزرگ از سوی مجریان درجه‌ی یک کشور - رئیس جمهور، وزرا - اثر میگذارد؛ دستگاه اجرائی اینجور است. خدمت آنها، برای کشور تأثیرات عمیق دارد؛ خدای نکرده کوتاهی و تقصیر آنها، تأثیرات منفی زیادی دارد. اینها موجب میشود که من و شما که میخواهیم انتخاب کنیم، دقت کنیم.

تعهد را، تدین را، آمادگی را، توانائی‌ها را بسنجیم؛ طبق تشخیص عمل کنیم. اگر من و شما که میخواهیم رأی بدهیم، با نیت صادق و خالص و برای انجام وظیفه و برای آینده‌ی کشور وارد میدان شویم و بخواهیم تصمیم بگیریم، ان شاءالله خدای متعال هم در این صورت دلهای ما را هدایت خواهد کرد. خدای متعال دلها را ان شاءالله هدایت میکند، به شرط این که آحاد مردم حقیقتاً درصدد این باشند که وظیفه‌شان را انجام دهند. بارها گفته شده است که انتخابات، هم حق مردم است، هم وظیفه‌ی مردم است؛ هم باید حق را استنقاذ کنیم، هم باید وظیفه را بخوبی انجام دهیم. این انتخابات، یک چنین حالتی دارد.

کسانی هم که میخواهند صلاحیتها را ملاحظه کنند و بر اساس آن تصمیم گیری کنند، همه چیز را در کنار هم باید ببینند. رئیس جمهور، هم باید کاری باشد، هم باید مردمی باشد، هم باید مقاوم باشد، هم باید ارزشی باشد، هم باید باتدبیر باشد، هم باید پایند به قوانین و مقررات باشد - مجری قانون است - هم باید درد مردم را احساس کند، هم باید طبقات مختلف مردم را ببیند؛ اینها خصوصیات است که در انتخاب آن کسی که ما میخواهیم کلید اجرائی کشور را به او بسپریم، نقش دارد. ما مردم در این زمینه تصمیم گیریم. هیچ کس هم نگوید که رأی من يك نفر چه اثری دارد. میلیونها از همین يك نفرها تشکیل میشود. همه احساس وظیفه کنند و ان شاء الله وارد میدان شوند. به توفیق پروردگار، همین جور هم خواهد شد. مسلماً امنیت کشور، مصونیت کشور، پیشرفت کشور، با حضور همگانی و حداکثری مردم افزایش پیدا خواهد کرد و این کشور به توفیق الهی خواهد توانست يك گام دیگر به سمت اهداف والای انقلاب اسلامی پیش برود.

از خداوند متعال مسئلت میکنیم که انشاءالله دلهای همه‌ی ما را، هم مجریان را، هم مسئولان را، هم ناظران را، هم آحاد مردم را هدایت کند که آنچه را مورد رضای او است و به نفع این کشور است، انجام دهیم.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

(1) فجر: 14

(2) طارق: 15 و 16

(3) نساء: 58